

pojavi v Evropi v V. stoletju. Ako-
ravno pozna to bolezen že stari vek, je
zadivjala v večjem obsegu v dobi kri-
žarskih vojsk in je dosegla višek leta
1300.

Usoda gobavcev je bila obupna. Več-
krat so jih proglasili mrtvim s tem,
da so jim metali zemljo pod noge. Mo-
rali so se izogibati cerkev, mlinov, pe-
karij in studencev. Nosili so posebno
obleko in Lazarjev klopotec, s katerim
so naznanjali svoje bližanje. V nekate-
rih deželah so gobavce enostavno se-
žgali. Prvo strogo ločena hiša (izolir-
nica) je bila zgrajena za gobavce na
Španskem leta 1067. Začetkom 15. sto-
letja je bilo v Franciji in po Nemčiji
10.000 izolirnic za gobavce. Iz tega šte-
vila se da sklepati, kako silno je bila
tedaj razširjena ta nalezljiva.

Novi vek.

Začetek novega veka tudi ni bil ob-
varovan pred večjimi nalezljivimi bo-
lezni. Kmalu po odkritju Amerike je
začela razsajati po Evropi spolna bo-
lezen sifilis. Začetkom 16. stoletja se
je pojavila na evropskih tleh pegasta
mrzlica, ki je sledila vojaštvu v 30let-
ni vojni. Huda šiba božja so bile črne
koze, ki so neusmiljeno zdesetkovale 1.
1493 Nemčijo.

Griža in kolera.

Prvi pojav griže je beležiti v l. 1510,
dalje leta 1580, a še le v 19. stoletju
postane griža res opasna nalezljiva.

Kolera je priromala iz Azije prvič v
Evropo leta 1829 in se je razširila v o-
nih letih po celem svetu. Pegasta mrz-
lica je obiskala Evropo v preteklem
stoletju dvakrat in sicer 1847-48 in pa
1878-79.

V primeri s prejšnjimi stoletji je bi-
lo v 20. stoletju na srečo še malo na-
lezljivih bolezni kljub svetovni vojni,
v kateri sta zahtevali mnogo žrtev ko-
lera in griža.

Leta 1905 se je pojavilo otrpnenje
tilnika in je umrlo v šlezijem okra-
ju Oppeln od 2102 obolelih 1789 oseb.

Danes že zatrejo vsak pojav nalez-
ljive bolezni in radi tega je pa tudi
divjanje teh šib božjih v večjem obse-
gu zaradi velikanskega napredovanja
zdravniške vede izključeno!

Maribor. Pokojni zlatomašnik Jožef Plešič
je bil slovesno pokopan v četrtek popoldne
ob zelo veliki udeležbi. Pogreb se je vršil iz
franciškanske bazilike na Pobrežje. Ob od-
prtem grobu je spregovoril blagemu in skro-
mnemu jubilaru v srce segajoče besede g.
župnik p. Valerijan.

Št. Peter pri Mariboru. 70letnico Slomškove
smrti smo proslavili dne 18. 9., dopoldan v
cerkvi, popoldan pa je priredilo Slomškovo
proslavo prosvetno društvo »Skala«. Pa tudi
zadnje nedeljo smo proslavljali Slomškov
spomin s cerkveno slovesnostjo. Tako se je
šentpeterski rod dostojno oddolžil velikemu
Slomšku, ki je kot škof v Mariboru kaj rad
zahajal v prijazni Št. Peter. — Nekdanja pred-
nica tukajšnje naselbine čč. š. sester, S. M.
Pulherija Ploder, sestra provincijalne pred-
nice č. s. M. Melanije, je dne 15. 9. slavila po-
membni jubilej: 50letnico preobleke in za-
obljube ter 70letnico rojstva. Slavljenka je
rodom od Zgornje Sv. Kungote. Rojena je le,
ta 1862, preoblečena leta 1882 v kongregaciji
šolskih sester v Eggenbergu pri Gradcu, kjer
je delovala in Bogu služila celih 40 let. Sedaj
je že nad 10 let v naši državi ter vrši točasno
v slovenjebistriškem samostanu službo gospo-
darske upraviteljice. Slavljenki želimo tudi
šentpeterčani še mnogo zdravih let v krogu
svojih sester. — V Nebovi je umrla po dalj-
ši bolezni skrbna žena in dobra mati Tram-
puž Alojzija, stara 80 let. Rajnka je vse svoje
življenje posvetila domu, družini in Bogu.
Naj dobra ženica, ki je bila pokopana prete-
čeno nedeljo, počiva pod vzhodjem cerkve M.
B. na Gorci v miru! — Kakor vsako leto se
bo tudi letos vršil v samostanu čč. šš. sester
gospodinski tečaj, ki bo trajal tri mesece. V
tečaj se sprejmejo kmetska, pa tudi delavska

in viničarska dekleta. Ker je treba tudi dekle-
tom z dežele več znanja iz praktičnega gospo-
dinjstva in iz drugih panog, in ker rabijo tu-
di kmetski domovi izobraženih gospodinj, se
dekletom vstop v gospodinski tečaj kar naj-
bolj priporoča!

Št. Peter pri Mariboru. Razrešena sta bila
člana občinskega odbora gg. Sande Jakob in
Ornig Jožef, ki se sej občinskega od-
bora že itak nista udeleževala. — V Tr-
čovi je umrla pri svoji hčeri 88letna Marija
Kramberger. Rajnka je bila mirna in globoko
verna ženica. Naj v miru počiva! — Sadna
kupčija še precej dobro uspeva. No, je pa bil
tudi že skrajni čas, da je prišel naš kmet do
denarja. — S trgatvijo homo še nekaj časa
počakali, ker je vreme še ugodno za vinogra-
de. Količina bo letos sicer manjša, pač pa bo
kakovost vinskega pridelka znatno boljša. Vi-
nogradniki naj se s prodajo vinskega mošta ne
prenagljajo. Enotna cena za vinski mošt naj
bo 3—4 Din za liter. Pod to ceno naj mošta
nihče ne proda in kupce, ki manj ponujajo,
odkloni.

Gornja Sv. Kungota. Preložitev ponovitve
nove sv. maše. Za dan 16. oktobra t. l. na-
znanjena nova sv. maša se preloži na dan 9.
oktobra t. l. ob devetih dopoldne, katero bo
daroval prč. g. Ferdinand Kolednik iz Mari-
bora. Matere in starši naše župnije, pridite,
da se vam ob pogledu na presrečno mater g.
novomašnika vzbudi v srcu srčna želja, vzgo-
jiti katerega naših otrok za duhovnika, ko
boste same gledale enkrat svojega sina v sve-
tišču Gospodovem, ker je pomanjkanje du-
hovnikov pri nas občutno.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na ruperčko ne-
deljo smo pokopali vzor očeta, moža in žu-
pana občine Čermiljenšak g. Jožefa Voglarja.
Velika množica ljudi, skoraj vsa župnija, ga
je spremljala na zadnji poti. Vse je plakalo
za njim. Zapustil je žalujčo ženo in sedem
otrok, katere je vse neizrečno ljubil. Še pred
dnevi zdrav in vesel je po enodnevnem muč-
nem trpljenju v Gospodu zaspal. Bil je 7 let
župan, član načelstva domače hranilnice, ka-
tera ga je z člani načelstva in nadzorstva
spremljala s krasnim vencem na zadnji poti.
Katoliško prosvetno društvo ga je tudi spreml-
jalo z vencem, ker je bil dolgoletni njegov

stavlja ta zid ostanek
Davidovega zidu, ki je
star danes dobrih 3000
let. Arheologi so ta zid
doslej že večkrat iska-
li, a vednobrezuspeha.

13krat krog sveta.

V italijansko mesto
Genova se je pripeljal
še dni na krovu par-
nika »President Ha-
yes« g. Brittlebok iz S.
Franciska v Združenih
državah Severne Ame-
rike. 73letni starček je
že potoval 12krat krog
sveta in rajša sedaj že
trinajstič. Ze pred leti
je pustil trgovino. Ker
ni znal, kako in s čim
bi ubijal čas, je začel
iz samega dolgega ča-
sa potovati okoli po
svetu. Izdal je že mi-
lijone za potovanja, na
katerih se poslužuje
vseh prometnih sred-

Celo vas preiščejo. Kam neki bi se naj bila iz-
gubila otroka? Ali sta bila še sploh pri življenju,
ko so ju zadnjič videli zjutraj? Če ju ni mož s
kačami umoril?

Stari kristjan, pri katerem imata siroti no-
čišče, zve o zagonetni zadevi in pošlje hitro sla k
patru Sahebu. On pride. Nikomur ni znano, kje
bi naj bila zaostala otroka. Še dosedaj ju ni na
spregled. Povprašujejo po celi okolici, če bi ne bili
siroti kje tamkaj na delu, ali ju je sploh kedo vi-
del. Pater zve le vedno znova doživljal s čarovni-
koma. Eno je sigurno, otroka sta pri življenju. Že
večkrat je čul o copernikih, ki so proizvajali po-
dobne čarovnije in slepila. Kje bi naj bila sedaj
otroka?

Še ena možnost ostane. Mogoče, da sta šla v
Sangamner; čeravno ne zna razloga, zakaj bi bila
to storila, mu nekaj šepetaje in ga tolaži, da ju bo
našel. Prav v notrajnosti pa le ne verjame. Vzbu-
dil se mu je še drug sum, katerega pa ne upa iz-
dati. Čarovnika sta morala biti po pripovedova-
nju vaščanov mohamedana.

V Sangamnerju ju ne najde. Takoj pokliče

policijo in ji javi svojo domnevo. Oblast mu ob-
ljubi, da bo storila vse, da izsledi in reši zagonet-
no izginuli siroti.

Sahib.

Zopet sta sedela skupaj v kavarni in jedla
Tokrat sta bila le dva, svečenik Mohamed ter
eden od pridigarjev.

Za nekaj dni je zginil Omar. Ali je pojasnje-
val, da ga je odpoklicala dolžnost, Mohamed je
bil zadovoljen s pojasnilom, vesel, ker je ostal
vsaj eden, ki je plačeval zanj obed. Omar je bil
vendar pridigar in je moral vršiti službo kje iz-
ven mesta.

Alija je prekinil v pripovedovanju nenaden
pojav Omarja:

Nagovorjeni je prikinil molče, prisedel in ne
da bi se bil pred kosilom po predpisu umil, je
segel po jedi.

»Nikakor nisem pričakoval, da se boš tako
naglo vrnil!«

»Dolžnost sem hitro izpolnil.«

Te besede so bile vse. Kar je zvedel Moħa-

predsednik. Še le pred dvema letoma je odložil to delo. Kot katoliški mož je vzorno vzgojil svoje otroke, kateri so delovali v katoliških organizacijah, katerih napredek je pokojnemu bil vedno pri srcu. Ob grobu se je v imenu vseh poslovil od njega g. Vogrin, župan občine Zgornja Voličina. Vse je zasukalo ob tem prizoru. Moški zbor mu je zapel posmrtnico. Pogrebelci so nabrali lepo svoto za katoliške misijone, da spreobrnjene duše molijo za blagor rajnega. Priporočamo ga v blag spomin in molitev!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tu smo dne 18. 9. pokopali Franca Vrbnjaka, kmeta v Ihovu. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Domači dušni pastir je v nagrobni naglašal, da je rajni blizu 20 let bil ihovski župan, poln ljubezni za blagor občine, 22 let je kot odbornik sodeloval pri naši posojilnici, ves vnet za njen napredek. Bil je skrben gospodar, posebno se je zanimal za sadjarstvo. Pri naši sadjarski podružnici je bil ves čas podpredsednik. Tudi krajevni Kmetijski zvezi je nekaj let načeloval. Za svojo družino je prelepo skrbel, zato ga bo ohranila v najblajšem spominu. Bil je povsod mož na svojem mestu, ki se je zvesto oklepal naših katoliških načel. Bog nam še da mnogo enakih! Naj v miru počiva!

Libanija-Pavlovski vrh. Gotovo boste rekli, moji ljubi bralci, da so minila že leta, odkar se iz naše tihe dolinice ni nikdo oglašil. Čeravno sem s svojimi vrsticami nekoliko zastal, mi boste gotovo oprostili. Imamo namreč tudi pri nas nekaj važnih novic, katerih ne smemo kar tako za sebe obdržati. Imeli smo namreč blagoslovitev naše ljubke kapelice na Libanji, ki vsebuje v svoji notrajnosti krasno podobo Lurške M. božje in nad njo lep kip presv. Trojice, ročno delo pokojnega posestnika Skrinjarja, katerega zasluga je, da stoji tukaj to svetišče božje. Tudi sedaj so se vrli občani spomnili zlasti v tem letošnjem kritičnem letu, da bo treba dati prenoviti kapelico, kar spominja, da še nismo izgubili vere v Boga in njegovo presv. Mater. V prvi vrsti gre zahvala vlč. g. duhu. svetovalcu Bratuškcu, ki je v lepem in jedratem govoru opisal pomen kapelice. Enako tudi vsem darovalcem, ki so z darovi in gradivom pripomogli k prenovitvi. Posebej pa

smo še dolžni zahvalo mladini, ki se je veliko potrudila, da je bila hišica njene blažene priprošnjice tisti dan vsa okrašena, še celo zvonik, tako da res lahko zapeli »Oltar ino stene, so vse plene, tako se Marija časti!«

Leskovec, Sv. Andraž / Halozah. Prostovoljno gasilno društvo za okoliš župnije Leskovec, Sv. Andraž v Halozah, ki obstoja že od leta 1928, še do danes nima svoje zaželjene brizgalne in potrebnega orodja. Zato se pač obračamo do vseh milosrčnih ljudi, ki imajo v tej fari svoje vinograde in tudi iz sosednje fare, ki so bližje meje, da nam priskočijo na pomoč z nekaj literčki vinskega mošta. Vsaka kaplica nam bo dobro došla, ker jo bomo potem prodali in za izkupiček zopet kaj nabavili, da pridemo prej do zaželenega cilja. Ne zavrnete torej našega nabiralca. Vsak, ki bo daroval za društvo, dobi od nabiralca potrdilni listek. — Odbor Prostovoljnega gasilnega društva.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Lepa slovesnost se je vršila pri nas dne 20. septembra. Sedemdeseto leto je zaključila naša vsem znana Terzija Murk v Gorišnici, dobrotnica mnogoteri manj premožnih in podpornica dijakov. Da, res, 70letnica! Pa vam je urna kakor dekle, pa skrbna, kakor da bi imela namen živeti vsaj še 50 let. Izgleda pa — da se nič ne hlinim — gotovo za 20 let mlajša. Ni čuda, da je dobila od nekega ravnatelja in bančnega podjetnika iz Maribora čestitko k »štiridesetletnici«. Laskavo priznanje! Ob tej priliki so se gostje, od blizu in daleč zbrani, tudi spomnili domačih revežev in zanje zbrali znesek 480 Din, ki se je kar prihodnjo nedeljo med nje razdelil. Ta je prava katoliška akcija! Posnemanja vredno! Bog čuvaj našo slavljenko še vnaprej!

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Nedelja dne 2. oktobra nam bo ostala še dolgo v spominu. Obhajali smo ta dan kar dve slavnosti: god farnega patrona, Mihaelovo nedeljo, in blagoslovitev prenovljenega stolpnega jabolka ter križa. Križ in jabolko, ki se sedaj tako lepo lesketata v zlatem solnčnem sijaju, je pozlatal g. Zamuda iz Križev, vrh stolpa pa ju je prav spretno montiral kleparski mojster Podhraški iz Slov. Bistrice. Izredno ljubeč je bil prizor, ko so belo oblečene deklice v proce-

siji med streljanjem in godbo nesle križ in jabolko pred cerkev, kjer je izvršil obred blagoslovitve domači g. župnik ob asistenci p. Konstantina Urankarja iz Maribora, kateri je tudi opravil sv. mašo in pridigo. Popoldan pa se je vršila v šolskih prostorih prav lepa Slomškova proslava. Uvodoma je pevski zbor zapel več lepih pesmi, nakar je govoril o Slomšku kot vzoru slovenske mladine g. Mirko Geratich iz Maribora. Fantje in dekleta prosvetnega društva pa so vprizorila igro »Pri kapelici«. Vsi igralci so svoje vloge prav častno rešili. Zlasti Jurček je vsem ugajal. Tudi Ivan, Repar, Metka in Lipa so se dobro vživeli v svoje vloge. Vrlim fantom in dekletom vso priznanje. Le tako aprej!

Frankolovo. Občinski odbor občine Frankolovo pri Celju je v svoji seji dne 8. sept. t. l. soglasno sklenil, imenovati vlč. g. župnika Čech Václava častnim občanom občine Frankolovo v srčno zahvalo za desetletno požrtvovalno dušnopastirsko delovanje in v hvaležno priznanje zaslug v blagor občine Frankolovo. Tozadavna, krasno v tiskarni sv. Mohorja v Celju izdelana diploma v dragocenem okvirju je bila izročena vlč. g. župniku na njegov godovni dan sv. Václava dne 28. septembra 1932. Čestitamo!

Sv. Jurij ob Taboru. Naša Katoliška akcija je v nedeljo dne 25. septembra priredila lepo Slomškovo slavnost s sledečim sporedom: Šolarji so deklamirali: Veselja dom, Angelj varuh, Kje sem doma in Dva potepena šolarja. Fantje so deklamirali: Veseli hribček, Zdravica Slovencev, Slovence, tvoja zemlja je zdrava in Popotnica vojaška. Dekleta so prednašala: Zganjpije in Večernica. Mnogobrojnimi poslušalci se je pokazal Slomšek kot življenjepisec, ki je opisal zdravnika Ipavica in grofa Radeckega. Fantje in dekleta so čitali Slomškove pregovore, primerne fantom, dekletom in vzgojiteljem. Govorniki so slikali Slomška kot učitelja v nedeljskih šolah, kot učitelja, kako moramo svoj materni jezik ljubiti in spoštovati. Vsi poslušalci so peli lepe Slomškove pesmi: Veselja dom, En hribček, Zdravica Slovencev, Popotnica vojaška, Večernica in Misijonsko pesem. Poldrugo uro trajajočo proslavo smo sklenili s Slomškovim geslom: Sveta vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličavne narodne o-

med o izletu in o nepričakovani vrnitvi. Razgovor je krenil na druge zadeve. In baš to so bile reči, ki so duhovnika izredno zanimala. Govorili so o kamnu modrih, ki razodeva posestniku vse dragocene dijamante, bisere in dragulje sveta. Baš sedaj ga hrani neki nepalizijski samotar pod gorovjem Himalaja, ki ne zna, kaj bi naj počel z njim. Govor se je pletel okrog Harun al Rašida, katerega je obdaroval prerok z zemeljskimi dobrotami in krog puščavnika v arabski puščavi, katerega sta obiskala ob priliki zadnjega romanja v Mekko, ki posedla košaro, iz katere riž nikdar ne izgine.

Pred vrati kavarne so se poslovili, a svečenika sta pridigarja zopet povabila na kosilo za prihodnji večer.

Komaj se je Mohamed nekoliko oddaljil, že je prijel Ali tovariša za roko in mu pošepnil:

»Zakaj si se vrnil tako naglo? Pripoveduj!«

Polglasno je poročal Omar:

»Skrbelo me je radi Šefkije, katerega mi je dal seboj Sahib. Bil je pa prav spreten in povrh je še znal molčati. Tri pošiljke so že odromale.

Z železnico je šlo vse prav izborna. Tudi v Guderatu stoje zadeve dobro. Ako bi tamkaj tudi iskali, bi ničesar ne našli. Vse smo izvršili počasi in previdno. Prišla sva v vas. Mislim da v Songao, Indijci prebivajo tamkaj. Postavila sva se z našimi umetnostmi; našla sva tudi dva otroka, sta sicer nekoliko velika, to je njun edini pogrešek, sva mislila, sicer sta pa kakor ustvarjena za nas. Sta siroti, ki sta delali zdaj tu in tam, za kateri se ne bo zanimal živ krst.

Na povabilo, naj nama pomagata nesti nekaj časa košare, sta šla brez obotavljanja z nama. Ko smo bili dalje iz vasi, sva otroka pobasala v košari in jima zamašila usta. Mladec je grizel ter vpil, a mu ni nič pomagalo. Daleč naokrog ni bilo nobenega človeka. Dobro četrto ure je bilo do voza. Naložila sva plen in se odpe-ljala. Med vožnjo sva izločila deco.

Do tukaj je šlo vse dobro. Deklica je jokala in fantek jo je skušal tolažiti. Slišal sem, česar bi rajši ne bil in kar nam lahko vse pokvari. Mladec je rekel:

(Dalje sledi.)

stev, izvzemši letala. Tekom let je prevozil in prehodil 1.800.000 km, ne da bi se mu bilo kaj pripetilo. Tri dni si je ogledoval Genovo in okolico in nato se je odpeljal z istim parnikom v Njujork.

Samomor rablja.

Bivši angleški rabelj John Ellis si je prerazal v Rochdale z britvijo vrat in izkryavel. Poskus samomora si je privoščil že pred 8 leti. Ellis je obesil, odkar je bil v službi rablja od leta 1901 do leta 1924, 203 na smrt obsojene. Med žrtvami je bil poleg velikih zločincev irski nacijonalist Roger Casement in več udeležencev irske vstaje.

mike. — Dramatični odsek iz Trbovelj je na našem odru pred kratkim gostoval s prijazno igro »Pri kapelici« in je žel za svoj trud hvaležno priznanje. — Tudi domači pevski otroški cerkveni zbor se je v nedeljo dne 4. sept. postavil s pevskim koncertom in ljubko otroško igrice. Obilno ploskanje občinstva je bilo hvaležno priznanje za trud malih pevcev-igralcev in njihovih postrivovalnih voditeljev. — Občni zbor katoliškega prosvetnega društva se vrši v nedeljo dne 9. t. m., popoldne po večernicah v društveni dvorani. Člani in njihovi prijatelji prijazno vabljeni! — Dne 28. septembra je tu umrl gostilničar, kovač ter posestnik g. Ivan Mandele. Naj počiva v miru!

Šmartno ob Paki. S brepenenjem smo v sredo dne 21. septembra pričakovali, da nam bodo dali dežja oblaki, ki so se nam približevali od severozapada. A prišla je le majhna rosa. Toliko veselejši smo te dneve, ko smo vendar dočakali toli potreben dež. Akoravno smo v juniju in tudi v juliju dobili nekaj dežja, je vendar nastala pozneje huda suša, ki je naredila mnogo škode poljedelstvu. Najobčutnejše bo pomanjkanje krme, ajde, in sadje je ostalo zelo drobnost. Čuditi se moramo, da so mogli nekateri sadeži še toliko obrodit. Zelo nam bo olajšano, če bo mogoče dolgo v jesen pasti živino. — Pretekli teden je stroj v tovarni v Šošanju močno poškodoval desno roko Francu Koren iz Gavn. — V noči med 18. in 19. 9. je nekdo ob pol enih začel zvoniti kot bi bil požar. Potegniti je nameraval gasilce, ki so imeli popoldne tombolo in veselico ter se še ob tej uri niso vsi razšli. Tako igranka je ob sodbe vredno, ker je naredilo precej razburjenja po župniji in nepotrebnega strahu. Ljudje še niso pozabili strahote dveh požarov v eni noči v preteklem mesecu, ko je ob 11. uri ponoči začela goreti viničarija F. Bizjaka v Gavnah, pol ure pozneje pa shramba za seno pri vinogradu Fr. Rogla, gostilničarju v Šmartnem. Oboje je pogorelo do tal. — Spomniti se še moramo Mihaela Plešnika, ki smo ga pokopali v Gorenjem dne 1. avgusta t. l. Rajni je bil svojčas skrben in varčen gospodar na Mauharjevem posestvu v Škornem, ki ga je izročil svojemu sinu Vinku, ki sedaj enako gospodari in ohranja v časti in spoštovanju ime očetovo in svoje hiše. Rajni je bil veren katoličan brez omahovanja v svojem prepričanju. Trdno je veroval in vestno po veri živel. Bil je vzgled pobožnega tretjerednika. Ravno tako je bil odločno naroden Slovenec in je zvesto in vztrajno stal v vrstah bojevnikov, ki so se borili za pravice in srečno bodočnost svojega naroda. Dolga leta se je udeleževal tega boja, saj je bil mnogo mnogo let eden prvih občinskih odbornikov in ugleden posestnik. Zato so prihiteli verniki in možje tovariši v velikem številu na njegov pogreb, da se od njega poslovijo in mu izkažejo zadnjo čast.

Paka nad Salekom. V teku 14 dni nam je sirena iz rudnika naznanila s svojim tužnim glasom kar tri požare. Kar po vrsti nas obiskuje nesreča za nesrečo. Zlobna roka mora meti tu svoje opravilo, da začne skedenj gorati kar tako po polnoči. Kateri pa take nesreče ne občutijo. Jih stiskajo pa nekateri trgovci na vse načine. Za gospode mesarje je precej pomagal članek v »Slovenskem Gospodarju« — »Uganka iz Saleške doline«. Niso nam zboljšali cene pri živini, pač pa so pri mesu popustili kar dva dinarja pri 1 kg.

Jankova pri Vojniku. Otožno so zapeli zvonovi, ko smo spremljali na zadnji poti nepo-
tuhno nam mamico Marijo Kroflič, rojeno Ku-

kovič, bivšo posestnico v Jankovi. Pokojna je bila rojena dne 17. februarja 1864 v Špitaliču, je torej umrla v starosti 68 let. Kar nenadoma je Vsemogočni poklical našo ljubó mamico iz te solzne doline gori v nebeški raj, da obilno poplača vsa njena dobra dela, ki jih je storila v svojem mirnem in pobožnem življenju. Siromak pač ni zapustil njene gostoljubne hiše brez daru, zato vemo, da so jo spremljala pred božji stol vsa njena dejanja usmiljenja.

Gorica pri Štorah. Jesen prihaja v deželo, grozdje v naših goricah čaka obiravca, pa ti si nas zapustil, ti naš Anzek Tofantovi! V sredi največjega jesenskega dela si se preselil od nas in mi kar verjeti nismo mogli, da so se za večno umirile tvoje roke, za večno zaprle tvoje oči. Še le ko smo te v ponedeljek dne 26. septembra ponesli na šentlovrenski mirodvor in te izročili materi zemlji, smo se prav zavredli, da te zdaj ni več, da si se za večno poslovil od žene in otrok in od teh lepih vinogradov goriških. Za vedno! O kako kruta si včasih usoda! Kako lahko bi še ti Anzek gojil sadno drevje in se pečal z vinogradom, pa ti volja božja ni dopustila tega veselja in te je poklicala v drugo večno veselje. Dragi Anzek, počivaj mirno v tej lepi zemlji šentlovrenski! Spomin na te pa nam naj bo zgled pridnosti in vzgled prave ljubezni do rodne grude. Tvoj svetel spomin naj živi! Preostanim naše iskreno sožalje!

Šmarje pri Jelšah. Čudna ptica. Že večkrat se je zaletela k nam in dalje časa plavala nad našo dolinico, se vpenjala nad Sv. Rokom in tje proti Zibiki in Žusmu ter zopet nazaj proti Sv. Miklavžu in je v krasnem polletu obkroževala naš trg, dokler ni zopet izginila tje doli proti Zagrebu, kjer baje gnezdi. Zadnji septemberski ponedeljek pa je v najlepšem solnčnem jutru — 5 minut pred pol deseto — prifrčala posebno lepa taka čudna ptica srebrno-bele barve v naše ozračje, preletela župnijo od vzhoda proti zahodu, se vrnila in obkrožila trg ter nam naklonila nekaj svojega belega in pisanega perja, s katerim se je lahni vetrič zanimivo igral, dokler se mu ni iztrgalo in na naših naselbinah v podobi letakov vsedlo na tla. Ta čudna ptica z lahko čitljivim napisom »Un-sa« je bilo propagandno letalo, ki je za 60letnico dnevnika »Slovenec« dne 25. in dne 26. septembra pre- in obletelo vse važnejše kraje Slovenije. Je li kdo naših ljudi dobil nakaznico za celomesečno brezplačno dobivanje »Slovenca«, mi še dozdej ni znano. — Z zanimanjem smo čitali v zadnji številki o naših pripravah na trgatve. Nekateri jo že opravljajo, pa ne trgaajo, ampak odrezavajo grozdje z binžekom, kar je boljše za trs in za grozdje. Pohlevni dež zadnjega tedna nam je zadostno namočil, da lahko orjemo in sejemo, se paša popravlja in grozdje masti. — Zadnje dni je zopet trobil rog in gasilce klical na pomoč na Vrh, kjer je zgorela Lebeničnikova zidanka.

Božja pot Sv. gore (v župniji Sv. Peter pod Sv. gorami). Romanja na Sv. gore so za letos zaključena. Da to svetišče nima samo lokal-

Doraščajoči mladini nučimo zjutraj čajsko naravno »Franz Josefovo« grenčico, ki doseže radi tega, ker čisti kri, želodec in čreva pri dečkih in deklicah prav znatne uspehe. V otroških klinikah se uporablja »Franz Josefova« voda že pri malih največ težko zagatenih bolnikih. »Franz Josefova« voda se dobiva pri vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

nega pomena, temveč da spada med največja, najlepša ter najpriljubljenejša slovenska božja pota, kamor ne roma slovenski, temveč tudi hrvaški narod, bo sleherni potrdil. Pri-
vlačna sila svetogorskega svetišča sega tja do severne meje naše države in na jugu veskozi do Zagreba in še dalje. Leto za letom se dotok romarjev na ta milostipolni kraj povečuje. Človek se nehoti vpraša, kaj je povod, da se na ta hribček zbira vsako leto na stotisoče vernega ljudstva. Eden glavnih vzrokov je gotovo zavest, da Marija na tem milostipolnem kraju deli izredne milosti. To dokazujejo zaobljubljene podobe, med temi nekatere že okrog 300 let stare in druge javne zahvale v cerkvi; to ugotovi lahko vsak, ki čuje ob priliki romarskih shodov, da se imenuje med običajnimi »spomini« na tisoče zahval v čast svetogorski Kraljici: za čudežno ozdravljenje, za rešitev iz smrtne, življenske nevarnosti, za pridobljeno srečo, za vrnjen dušni mir itd. To je v resnici kraj, kjer božja Mat' siplje dobrote trpečemu človeštvu. Drugi vzrok vsako leto naraščajočega števila romarjev, pa je kakor v potrebi tisočev in tisočev, ki pridejo od daleč, da tukaj za nekoliko ur ali dni odložijo vsakdanje skrbi in se napijejo ob osvežujočem vrelem novih moči, ter se poklonijo milostipolni podobi svete Bogorodice. Je pa tudi mnogo takih, ki jih razen romanja privabi na ta kraj to, kar je tretji vzrok tako rekordnega števila obiskovalcev te božje poti, namreč prekrasna izletna točka. Kakor na diani gleda naše oko slikovito Obsoteljsko dolino, znano po zgodovinskih kmetijskih uporih, dalje lepo hrvaško Zagorje z zgodovinskim gradom Deseničkim, kjer je bila rojena nesrečna Veronika Desenička. V ozadju pa blesti venec lepih gora: Boč, Donačka gora ter Savinjske planine. Cerkev sama pa je v svoji razkošni slikarji in v stari umetnosti kot nevesta, ki se je praznično odela. Ni čuda torej, da se število svetogorskih romarjev leto za letom veča. Smo v času največje gospodarske in denarne krize, kakršne ne ponima naš rod in marsikateri je mislil, da bo obisk svetogorskega svetišča vsled tega letes manjši. Pa bilo je ravno narobe. Vse dni romanja je bil obisk kar nad vse velik, da celo presenetljiv. Samo na praznik dne 8. septembra t. l. je bilo na Sv. gorah nad 20.000 romarjev. Toda letošnja svetogorska romanja so zaključena, romarji že davno na svojih domovih. Pač sleherni je odnesel iz tega svetišča prijeten utis in z njim željo, da še pride pred prestol svetogorske Kraljice zopet in zopet. In prav je tako! Dal Bog, da ostane slovensko ljudstvo še v bodoče izrazito pobožno, kot je bilo vsikdar in smemo se nadejati boljših časov. Zavedajmo se namreč modrega izreka nepozabnega A. M. Slomška: »Časi so ravno taki, kakršni so ljudje!«

Kafra in njena uporaba.

Dvig pomena kafe.

Kafra je eden najstarejših kemičnih izdelkov, ki jih poznamo. Do 19. stoletja so rabili kaffo le v zdravilstvu, zlasti pa še pri balzimiranju mrličev. Tedaj potrebnost kaffo so z lahkoto dobavljale dežele Daljnega Vzhoda. Z letom 1836 pa je napravil Američan Hyatt važno odkritje, da se da napraviti iz mešanice kafe in kolodija zmes, ki se da v vročem stanju gnesti, v hladnem stanju pa postane trdna. Odkril nam je vsem tako dobro znani celuloz.